

Szent Gyermekség Műve
Emlékkönyv

2009 – 2019

Szent Gyermekség hitvallása

Édes Istenem!
Teljes szívemből szeretlek Téged!
Igent mondok Neked, Fiadnak Jézus Krisztusnak
és a Szentléleknek.
Nemet mondok a gonosznak és minden csábításának.

Jézusom!
Köszönöm, hogy eljöttél hozzánk és segítesz bennünket.
Köszönöm, hogy szeretsz engem.
Úgy akarom én is szeretni és segíteni a másikat,
ahogyan azt Tőled tanultam, és
különösen azokat a gyermekeket,
akik éheznek és szomjaznak, lelkileg és testileg.

A Szentlélek segítségével
erősítsd bennem a missziós lelkületet,
hogy én is a Te kis misszionáriusod lehessek. Ámen.

Kis Szent Teréz - könyörögj érettünk!
Xavéri Szent Ferenc - könyörögj érettünk!

Milyen nagy igazság az, hogy az életünket előre nézve éljük, de visszanézve értjük meg. Már tíz éve, hogy újraindult a Szent Gyermekség Műve hazánkban. 2007-ben, amikor átvettem a Pápai Missziós Műveket, csak három éve voltam itt Magyarországon. Valóban nem tudtam, milyen munka vár rám, így teljesen rábíztam magamat az Úrra. Jártam plébániákon és iskolákban, beszéltem nekik erről a misszióról, és különböző helyeken előadásokat is tartottam közösségeknek. XVI. Benedek pápa Szent Pál-évet hirdetett 2008. június 28-tól 2009. június 29-ig az apostol születésének 2000. évfordulója alkalmából. E jubileumi év lezárása megünneplésére Rómában összegyűlt közel 6000 kis misszionárius. Közöttük ott volt 34 magyar gyermek is, akiket elvittem, hogy találkozzanak Benedek pápával. Közülük kettő kezét is foghatta vele. Ezalatt az út alatt a S. Stefano Rotondo bazilikában beiktattam az első tagokat a Szent Gyermekség Művébe és így indult újra útnak a gyermekmisszió. Azóta több száz gyermek hivatalosan tagja lett ennek a közösségnek.

Vajon miért kellett újjászületnie ennek a közösségnek? Meglepetés volt számomra tudni azt, hogy nagyon sok hívő helytelenül ismeri a misszió fogalmát. Sokuk számára a misszió csak azokhoz tartozik, akik szerzetesek, vagy azokhoz a papokhoz, akik más országba, főleg „pogány” országba mennek mint hittérítők. Ezért tudatosítani kellett bennük, hogy mindenki misszionárius, aki a Szentháromság Egy Isten nevében meg van keresztelve. Sőt az egyháznak nincs más küldetése, mint a misszió.

Később arra a tudatra ébredtem, hogy milyen fontos lenne a következő generációt ebben a missziós szellemben nevelni. A küldetéstudat még inkább eleveníti a hitünket és kis kortól kell beléjük nevelni azt. A testünk a lélek nélkül élettelen. Úgy van a hitünk is. Missziós tudat nélkül a hitünk nem él. Az egyház sem tud élő lenni küldetéstudat nélkül.

A Szent Gyermekség Műve jelmondata: kis imával és kis áldozattal gyermekek segítenek gyermekeknek. Az egyház missziójának két fontos része –

ima és cselekedet. Egyik nélkül a másik tartalmatlanná válik. Ahogy mondja a Szentírás: a hit cselekedet nélkül halott.

Az egyik legszebb mondat a Redemptoris Missio enciklikában a következő: „Az Egyház történelmében a missziós tevékenység ösztönzése mindig az életerő jele volt, elhanyagolása pedig a hitélet csökkenését mutatta.” Azóta, hogy találkoztam ezzel a mondattal, másképpen élem meg a hitemet. Úgy érzem, hogy hatékonyan lehet a Krisztusba vetett hitet átadni, hogy megismertessük a gyermekekkel azt, hogy ez egy missziós egyház. Nem csak nyelvel és szájjal kell vallani, hanem tettel és igazsággal kell megélni azt, amit megvallunk.

Nagyon sok csodának voltunk tanúi, amióta újra alakult a gyermekmisszió. Több szülő tanúságot tett arról, milyen mély és szép lelki és személyi fejlődésen ment át a gyermekük és ezáltal a szülők is közelebb kerültek az Egyházhoz.

Ahogy visszatekintek az időben, sok öröm volt, de sok volt a nehézség is.

Valóban fáradalmas a gyermekeket hitben és missziós lelkületben nevelni, de nem lehetetlen. Ha vannak elszánt szülők, főpásztorok, papok, iskolavezetőség és önkéntesek, akkor minden lehetségessé válik számunkra. A Magyar Katolikus Egyházban a Szent Gyermekség Műve ezt tanúsítja. Az első

a jóakarát, azután a törekvés, a hitünk alapján. Utána jön a kitartás, és a kitartáshoz a gyümölcs.

Ha akarunk egy élő egyházat, ha akarunk szebb, szilárd és időtálló jövőt az egyházunknak, országunknak, keresztény kultúránknak, ezt az utat kell járjunk. A misszió útja azt jelenti, hogy a

hitünket megvalljuk meggyőződéssel és megéljük szeretet cselekedeteinkben. Ez nem csak szerzetesek munkája, hanem minden megkeresztelt embernek a feladata. Így mindnyájan misszionáriusok vagyunk.

Sebastian atya

◀ 2009-ben két indiai püspököt láthatott vendégül a Pápai Missziós Művek, akiket Erdő Péter bíboros úr is fogadott: Ganawa Devprasad, a bhil törzsből származó első katolikus papot és immáron első püspököt, valamint Chacko Thottumarickal-t, Indore püspökét, akinek szíves vendéglátását a magyarországi zarándok papok indiai útjuk során már megtapasztalhatták.

Sebastian atya beszélt nekik a missziót támogatók imáiról, anyagi áldozatairól, amit ők szívükből köszöntek. Sokat szenvedtek a keresztények Indiában a hindu fundamentalisták miatt. Megöltek papokat, híveket, megérőszakoltak apácákat, nőket, több katolikus intézményt és lakóházat is felgyújtottak. A mi együttérzésünk sok erőt és buzdítást adott nekik ebben a helyzetben. Ezért is jöttek ide, hogy megköszönjék ezeket.

Amikor megünnepeljük a Szent Gyermekség Műve jubileumát, megköszönjük Istennek a kegyelmet, amely megújít mindannyiunkat, hogy tanúságot tegyünk Jézus Krisztus Örömhíréről. Ez a társaság segít a fiataloknak megtanulni, hogy Isten szereti őket, és azt akarja, hogy osszák meg Krisztusról szerzett tapasztalataikat másokkal. Ahogy a gyermekek nőnek és megtanulnak döntéseket hozni, megértik, hogy tanúságot tenni Krisztusról nem csak egy lehetőség a sok közül. Ez az identitásunk, a Szentlélek iránti nyitottságunk és az üdvösségünk.

A keresztség, ahogy Ferenc pápa gyakran mondja, „missziós tanítványokká” tesz bennünket. Ez azt jelenti, hogy elmondjuk az embereknek, mit jelent nekünk a Mi Urunk, követve Szent Péter bölcs tanácsát:

„Legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek. De ezt szelíden, tiszteletet tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyétek.” (1Pét 3,15)

Az Evangélium legyen az örömtök és üdvösségetek.

Michael August Blume svp
apostoli nuncius

Az Egyház kezdettől fogva missziós természetű. Ebben a küldetésben minden megkeresztelt ember részesül. Hosszú szünet után a Magyar Katolikus Egyházban újra indult a Szent Gyermekség Műve. Nagyon örülök, hogy ez az új közösség növekszik és gyarapszik hazánkban. Hiszem, hogy ezek a gyermekek kiskoruktól kezdve a misszió szellemében élik meg hitüket, ami nagy reményeket adhat Egyházunknak a jövőt illetően. Imádkozom, hogy Isten segítségével származzanak ebből a gyermekközösségből papi és szerzetesi hivatások az Egyház egyetemes missziója számára. Neveljen és képezzen a Szent Gyermekség Műve segítők az evangelizációs munkához, hogy ezáltal Egyházunk a szent remény és tevékeny szeretet jelévé váljon a világban. A Szent Gyermekség Műve újra indulásának 10. évfordulója alkalmával kérem Isten áldását a gyermekekre, a fiatalokra és hozzátartozóikra.

Dr. Erdő Péter

*bíboros, prímás,
esztergom-budapesti érsek*

A feltámadott Úr apostoloknak adott parancsa egyetemes jellegű: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”
(Mk 16,15)

Ennek a szeretetparancsnak a szolgálatában áll az Egyház immár közel 2000 éve. Nemzedékről nemzedékre száll ez a feladat azoknak, akik Jézusban hisznek.

Sok évvel ezelőtt ezzel az üzenettel mentek papok, misszionáriusok egyik országból a másikba mindent hátrahagyva. Európa ennek a szolgálatnak az élén volt, ahogy küldtek misszionáriusokat Afrikába, Ázsiába, Latin-Amerikába. Ma már onnan érkeznek Európába misszionáriusok ugyanazzal az üzenettel. Akkor Európából vitték az evangéliumi frissességet, most már ők hozzák ugyanazt a frissességet nekünk.

Nagy öröm, hogy a Pápai Missziós Művek munkája és tevékenysége új szintet hozott a Magyar Katolikus Egyház missziós szolgálatába. Sok projektet tudunk teljesíteni Ázsiában és Afrikában, ahol még mindig üldözik keresztény testvéreinket. Mi tudunk segíteni, ha akarunk és be tudjuk fogadni a misszionáriusokat, akik érkeznek hozzánk erősíteni és segíteni egyházunkat.

Annak különösen örülök, hogy a Szent Gyermekség Műve már tíz éves hazánkban. Az évek alatt sok gyermek kapott missziós küldetéstudatot és bízom benne, hogy a jövőben is még több gyermek ebben a tudatban fog nevelkedni a Szent Gyermekség Műve által. A Szentlélek, aki munkálkodik az egyházban, segítse a Pápai Missziós Művek munkáját, hogy még sok fiatal egyház világszerte és sok gyermek Magyarországon szent hitünkben és tevékeny szeretetben növekedjen.

Dr. Kiss-Rigó László
*szeged-csanádi megyéspüspök,
MKPK misszióért felelős püspöke*

A gyermek belső világa spirituális tudást rejt: egy megbízható belső irányítót, amely mindig az igazság, az egészség és a spirituális értékek felé tájolja – vallja Dr. Lisa Miller, a Columbia Egyetem nemzetközi hírnő pszichológiai professzora, aki számos kutatást és megfigyelést összegezve írta meg *A spirituális gyermek* című könyvét.

A Szent Gyermekség Műve, amely immár tíz esztendeje újra működik hazánkban, elsősorban abban segíti lányainkat és fiainkat, hogy belső irányítójukat követve támogassák a náluknál nehezebb sorsú fiatalokat. A kenyai, gambiai, indiai és pakisztáni gyermekeknek nyújtott adományaik példát mutatnak a testvéri szeretetből. Kárpátaljai és délvidéki programjaik pedig tovább erősítik nemzeti összetartozásunkat. Külön érték, hogy az anyagi támogatáson túl személyes találkozásokkal, énekekben való dicsőítéssel és imádsággal is igyekeznek enyhíteni a szegényebb, sokszor betegségekkel vagy fogyatékos-sággal küszködő társaik szenvedésén.

A Mű tagjainak, munkatársainak és vezetőinek hittel, alázattal és önzetlen szeretettel végzett munkássága segít megértenünk Jézus egyik különös, gyermekekről szóló kijelentését: „Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát.”

A Szent Gyermekség Műve magyarországi missziója újraindításának tizedik évfordulóján Isten gazdag áldását kérem az abban részt vevő gyermekekre, családjaikra, lelki és szellemi vezetőikre és minden általuk támogatott embertársunkra, kicsinyekre és nagyokra.

Dr. Áder János

Magyarország köztársasági elnöke

**Mi a
Szent
Gyermekség
Műve?**

Szent Gyermekség Műve

A Pápai Missziós Művek – a Vatikán missziós társaságainak összefogó szervezete – 4 ágazata közül az egyik a **Szent Gyermekség Műve, vagy másképpen: Missziós Gyermek Társasága**.

Ez az Egyház életében viszonylag fiatal, alig 165 éves szervezet a háború előtt Magyarországon is népszerűen működött a gyermekek körében iskolákban, templomokban mindaddig, amíg a többi egyházi szervezettel együtt be nem tiltották.

A PMM 2007-ben kinevezett magyarországi igazgatója: Benvin Sebastian Madassery svd atya a szívében viselte, hogy a Szent Gyermekség Művét Magyarországon újjászervezze és újraindítsa.

Mivel ez a korosztály a kisgyermekség és a kamaszkor közötti fejlődésnek éppen egy fontos átmeneti szakaszában van, ezért fontos a szülők/nagyszülők bevonása, tájékoztatása is.

A misszió támogatása a felnőtteknek is kötelessége, sőt felelőssége!

A Szent Gyermekség Műve – Missziós Gyermek Társasága a 8-14 éves kor-

osztály gyermekeit hívja. Fő célja *a tette-re váltott hit*, azaz, hogy a gyermekek – kamaszok – fiatalok észrevegyék, és bátran vállalják missziós küldetésüket, „*kis imával és kis áldozattal*” szolgálják a világban bárhol élő rászoruló gyermekeket és az értük dolgozó felnőtteket.

- A Szent Gyermekség Műve – Missziós Gyermek Társasága tagjai kis csoportokban, saját programtervük szerint működnek, rendszeresen találkoznak, együtt imádkoznak, és adománygyűjtést végeznek.

- Az önálló csoportok laza kapcsolatba léphetnek egymással, és közös programokat is szervezhetnek.

- A csoportok vezetőikkel együtt részt vesznek a PMM éves nagyprogramjain és saját maguk alakítják a Missziós Gyermek Társasága arculatát.

- A missziós gyermekcsoportok tagjai maguk választják ki egyéni és csoportos feladatvállalásaikat, projektjeiket, amelyeknek végrehajtásában a PMM segít

és a külső kapcsolatokat koordinálja – amennyiben a csoportok ezt igénylik.

- A felkínált „központi” programok közül maguk választják ki a számukra legjobban tetszőt, amelyet feldolgoznak.

- A fő hangsúly az önkéntességen, a vállalások komolyan-vételén, az örömteli együttléten és az elért eredmények feletti közös örömben van.

1947. előtti tagsági kártya

M. Szent Gyermek
tagja lett
a Jézus Szent Gyermeksége Művének.

A Szent Gyermekség Műve a keresztény gyermekeket gyűjti a kis Jézus köré, hogy az isteni Gyermekhez hasonlóan ők is szívükön viseljék az elhagyatott pogány kisdedek sorsát. A hittenjesztők a katolikus gyermekek imáitól és adományaitól támogatva a haldokló pogány gyermekeket megkeresztelik, ha pedig még életben tarthatók, kiváltják és fölnevelik őket.

A Szent Gyermekség Művének tagjai mindennap egy Üdvözlégyet imádkoznak a pogány gyermekekért ezzel a fohással: „Boldogságos Szűz Mária, könyörögj értünk és a szegény pogány gyermekünkért!” Ezenkívül havonta 5 fillér adományt fizetnek. (Nagyon szegény gyermekek bármily csekély összeget fizethetnek.) Hacsak lehet, a sajátotokéból fizessetek és inkább mondjatok le valami másról, amit a pénzen vehetnétek, mert a kis Jézus az áldozatos szíveket szereti!

Megkeresztelésétől 12 éves koráig minden gyermek tagja lehet a Szent Gyermekségnek. Egészen kis gyermekek helyett szüleik vagy testvéreik mondják el az imákat és fizetik az alamizsnát.

Teljes búcsút nyerhatsz Gyertyaszentelő Boldogasszony, Szent József, Páli Szent Vince, Órangyalok és Xav. Szent Ferenc ünnepén.

Esztergom-főegyházmegyei jóváhagyással.

SzGyM története

A nagy missziós mozgalomnak, mely a 19. században született meg Franciaországban, elkerülhetetlenül foglalkoznia kellett az emberiség legtörékenyebb és leggyengébb egyedeinek: a GYERMEKEKNEK alapvető szükségleteivel. Misszionáriusok, különösen nővérek írtak leveleikben olyan gyermekekről, akiket születésüktől fogva elnyomtak nemük (leányok), szellemi vagy testi rendellenességük miatt, vagy egyszerűen csak azért, mert a nagy általános nyomorban képtelenek voltak táplálni őket. Minden gyors és nagylelkű segítségre szükség volt, hogy ezeknek a kis halálra szánt teremtményeknek az életét megmentésük!

A segítség a nagyszerű püspöktől, *Charles August Marie de Forbin-Janson*-tól érkezett (1785-1844). Minden vágya és reménye a misszionáriusi élet volt. Ez nem válhatott valóra, mert a Gondviselés úgy rendelte, hogy szeminárium rektor és püspöki helynök legyen Chambéryben. Missziós álmát papoknak szóló ígéretekkel és az embereknek felkínált „missziós” szolgálata révén valósította meg.

1824-ben Nancy püspökévé szentelik. XVI. Gergely pápának elmondja nagy vágyát, hogy Kínában szeretne misszionárius lenni, ám ez nem válhatott valóra. Az Egyesült Államokban és Kanadában tartott ígérethirdető körutat.

E nagy püspök erős missziós készítése végül a gyermek Jézus iránti imádatban jut kifejezésre, amit egész életében terjeszt. A gyermekekkel szemben – különösen az akkori idők pogány világában – elkövetett bántalmazások iránt mindig érzékeny Mons. de Forbin-Janson a Gyermekek Jézus iránti imádatát missziós módon éli meg. Tulajdonképpen már maga a „Missziós Gyermekség” név is kifejezi a vágyát, hogy a *Társaságot* a Gyermekek Jézus védelme alá helyezze. Ebből a szellemiségből régóta táplálkozott számos egyén és csoport, ám a *Szent Gyermekség Műve* hivatalosan 1843. május 19-én kezdte meg működését.

De Forbin-Janson bíboros felismerte, hogy szükség van egy *olyan mozgalomra, amelyben a keresztény gyermekek segítenek a pogányok gyermekeinek, hogy rátaláljanak az Úrra és megmeneküljenek a haláltól.*

Célja az volt, hogy mindenek előtt a megkeresztelkedés által mentse meg őket, és hogy keresztény szellemben neveljen: fontos, hogy mindez az apostoli és szolidáris irgalmasságnak, vagyis a hiteles missziós szellemnek a gyümölcse legyen, és ne csak pusztán szociális tevékenység.

A *Mű* kedvező fogadtatásra talált egyéneknél és gyermekeket nevelő intézményeknél egyaránt, így gyorsan fejlődött Európában és Észak-Amerikában. Az egyház teljes támogatását élvezte. XIII. Leó pápa kedvezően fogadta, és az 1880. december 3-án kiadott *Sancta Dei Civitas* enciklikájával is támogatta. XI. Piusz 1922. május 3-án „pápai” státuszt adományozott a Műnek.

SzGYM Magyarországon

Bár a Pápai Missziós Művek a rendszerváltozást követően rövidesen újraindult hazánkban, az első nemzeti igazgatók – a külföldi missziókból hazatért *Szabó Imre* és *Rostás Sándor* verbita atyák erőfeszítései ellenére sem sikerült a szervezetet és annak ágazatait a magyarországi egyházon belül a papok és a hívek között, valamint a katolikus médiában általánosan ismertté tenni.

Őket *Benvin Sebastian Madassery* fiatal verbita szerzetes követte a PMM magyarországi igazgatói székében. Sebastian atya, aki Indiából érkezett Magyarországra, hamarosan aktívan bekapcsolódott a hazai egyházi életbe. Ő is hamar átlátta, hogy hazánkban – akárcsak Európa majd’ minden országában – a katolikus hitnek és az egyház jövőjének a mai gyermekek a letéteményesei. „Amilyen a mai gyermekek keresztény nevelése, olyan lesz a jövő egyháza” – mondta.

Sebastian atya – akárcsak elődei – intenzíven kereste a Szent Gyermekség Műve megismertetésének és újraindításának lehetőségeit, mígnem egy kedvező alkalom nyílt a nyilvánosság elé lépésre:

A Szent Pál-év lezárásaként a Vatikán 2009. május 30-ra meghirdette az európai Missziós Gyermekek Társágainak találkozóját. Ez az esemény jelentette a végső impulzust ahhoz, hogy komolyan és ténylegesen elkezdődjön a Szent Gyermekség Művének újjáélesztése, újjászervezése Magyarországon.

Viszonylag rövid időn belül – a korábbi missziós gyermektáborok és egyéb lelkipásztori kapcsolatok alapján – kialakult az a mag, amely alkalmasnak és méltónak mutatkozott arra, hogy az első missziós gyermekcsoportokká válva mintegy „alapkövei” legyenek az újjáalakuló Szent Gyermekség Művének. A felkészülés során Sebastian atya a következőket üzent a kiválasztott gyermekeknek és kísérőiknek: *„Ezek a gyermekek lesznek az alapkövei a magyarországi Missziós Gyermekek Társaságának. És Ti, a kísérőik, lesztek az első építőmesterek. Ha jól tervezünk, és jó alapanyagokat használunk, akkor az épület tartós lesz. Hazánkban nagy szükség van kereszténységünk megújulására. Álmódunk egy új korszakról és ez csak a kezdet.”*

A Szent Gyermekség Műve első tagjainak ünnepélyes beiktatására az Európai Missziós Gyermekek találkozóját megelőző napon, **2009. május 29-én**, Rómában, a magyar kereszténység kiemelkedő emlékhelyén, a **Santo Stefano Rotondóban** került sor.

Mi a Szent Gyermekség Műve?

Az első felújítás után...

A PMM felújított irodaházát 2008. szeptember 13-án áldotta meg Juliusz Janusz apostoli nuncius a missziós munkatársak és barátok örvendező jelenlétében. Eljött Szabolcs Attila, a kerület akkori polgármestere, Juhos Ferenc atya, a verbita rend akkori tartományfőnöke, Mohos Gábor atya, a MKPK akkori titkára és a verbita szerzetesek.

2012-ben újból házszentelésre került sor, mert Sebastian atya beépíttette a tetőteret, a megnövekedett munka és iratok mennyisége miatt. Ez alkalommal Alberto Bottari de Castello nuncius szentelte fel a házat. Jelen volt Szabolcs Attila polgármester, Mohos Gábor és Stift Zoltán atya.

A jelenlegi állapot

Arculat

Nem szakmám az arculattervezés, vagy más grafikai feladatok megoldása. Inkább missziós készítés bennem az, hogy a képek nyelvén is beszéljek az Evangéliumról. Nem tudom előre, hogy ébred-e bennem képpé rajzolható gondolat, amikor egy meghatározott témájú grafikát kér tőlem valaki. Sebastian atya felkérése kivétel volt. A Szent Gyermekség Műve és az a rajzos evangelizáció, amelyet papi hivatásomon belüli hivatásom-

ként ismerek, annyira közel vannak egymáshoz, hogy nem kellett új gondolatra várnom. A kérdés csak az volt, hogy mit válasszunk az akkor már 10 éves *angelico.hu* internetes oldal grafikai anyagából. A Gyermek Jézus, egy kis angyal, vagy egy evangéliumi jelenet képe is szolgálhatott volna kiindulásként, de végül egyszerűen odaraktam az egyéb kiadványaimban is szereplő két gyermek-karakter köré a Szent Gyermekség Magyarországi Missziós Művét

jellemző elemeket: missziós kereszt, glóbusz, zászlók. Reméltem, hogy e kis emblémában kirajzolódik a Szentlélek szavakba alig foglalható üzenete, mely a katolikus Egyház egyetemes misszióját is meghatározza: Isten az embert szeretetből szeretetre teremtette, ezért szeretet nélkül nem is tud élni; boldoggá a Teremtő akarata szerint rendezett szeretet teszi.

Stift Zoltán Angelico
áldozópap

A magyar SzGyM himnusza

Engedjete Jézussal
egy sátorban lakozni,
szegényekkel, módosokkal
egy kérést eldalolni:

Édes Jézus, kérlek,
ne túrj gyermekkönnyeket!
Tégy szívemmel boldogabbá
minden szegény gyermeket!

Ism.: Édes Jézus, kérlek,
ne túrj gyermekkönnyeket!
Tégy szívemmel boldogabbá
minden szegény gyermeket!

*(Szövegét Döbrentey Ildikó
az „A csitári hegyek alatt” c.
népdal dallamára írta)*

Bevin Sebastian Madassery svd
atyát általában csak Sebi atyának
szólítja mindenki, így én is, aki élet-
korom szerint az édesanyja lehetnék.
Sebi atya, az én lelki pótfiam, azt kérte
tőlem 10 évvel ezelőtt, hogy írjak egy dalt
a Magyarországon akkoriban újjászerve-
ződő Szent Gyermekség Műve számára.
Legyen ez afféle vezérdal, amely kifejezi
a jövőd gyermek misszionáriusok te-
vékenységét.

Kérése után napokon át tépelődtem,
telefonálgattam, gyűjtöttem az informá-
ciókat, mert bevallom, elképzelni sem
tudtam, hogyan válhatnak misszioná-
riussá örökmozgó, pajkos, mindennapi
gyermek. Mire megértettem a Szent
Gyermekség Műve működésének lényeg-
ét, addigra testet öltött az ötlet is: ké-
szüljön a dalszöveg az egyik legszebb,
legnépszerűbb magyar népdal, az „A csi-
tári hegyek alatt...” dallamára. Így szüle-
tett a Szent Gyermekség Műve vezérdala,
az „Engedjete Jézussal egy sátor-
ban lakozni...” Megtiszteltetés számom-
ra, hogy én írhattam ezt a dalszöveget.

Köszönöm Sebi atyának és a Pápai
Missziós Művek minden áldozatos szol-

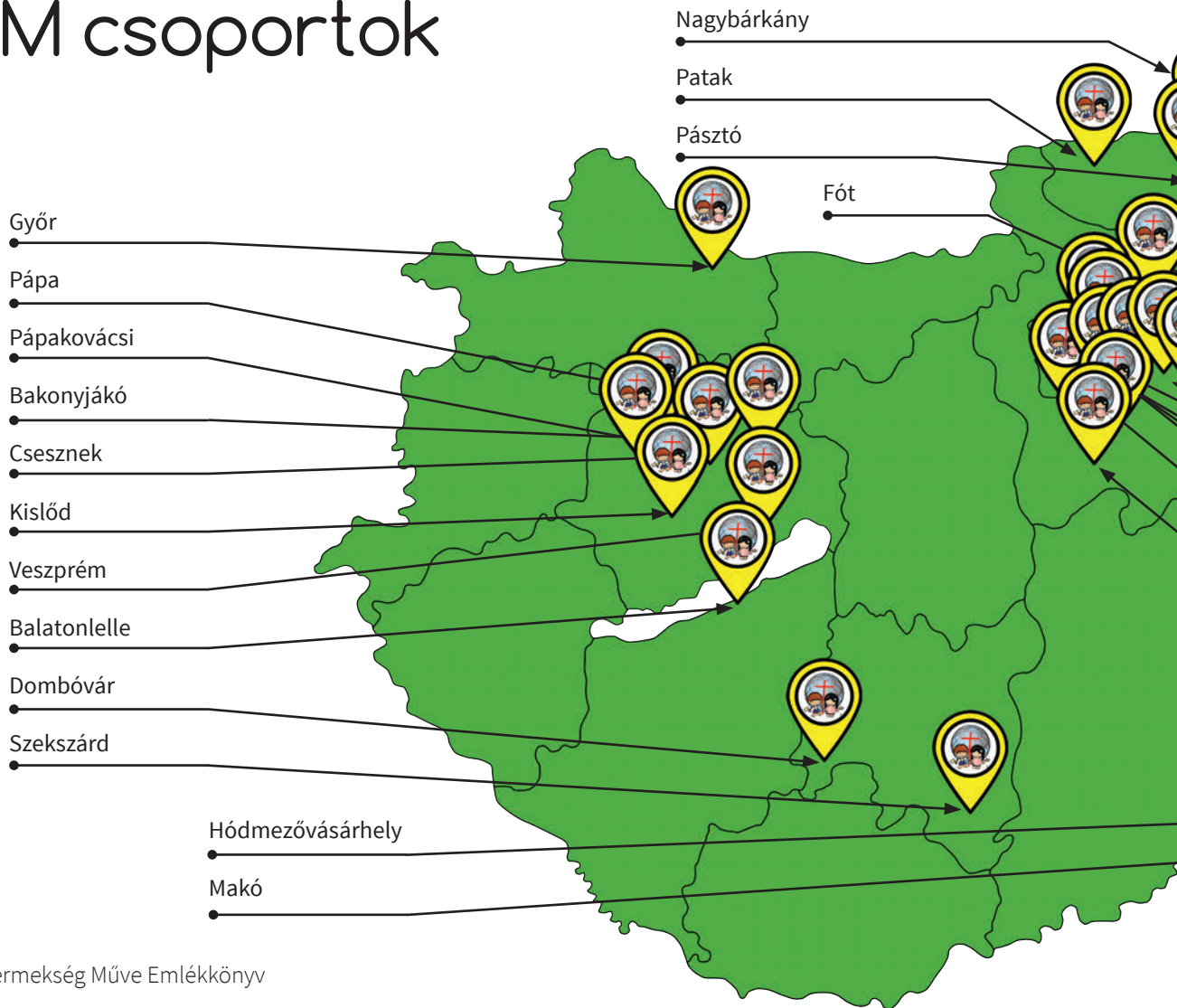

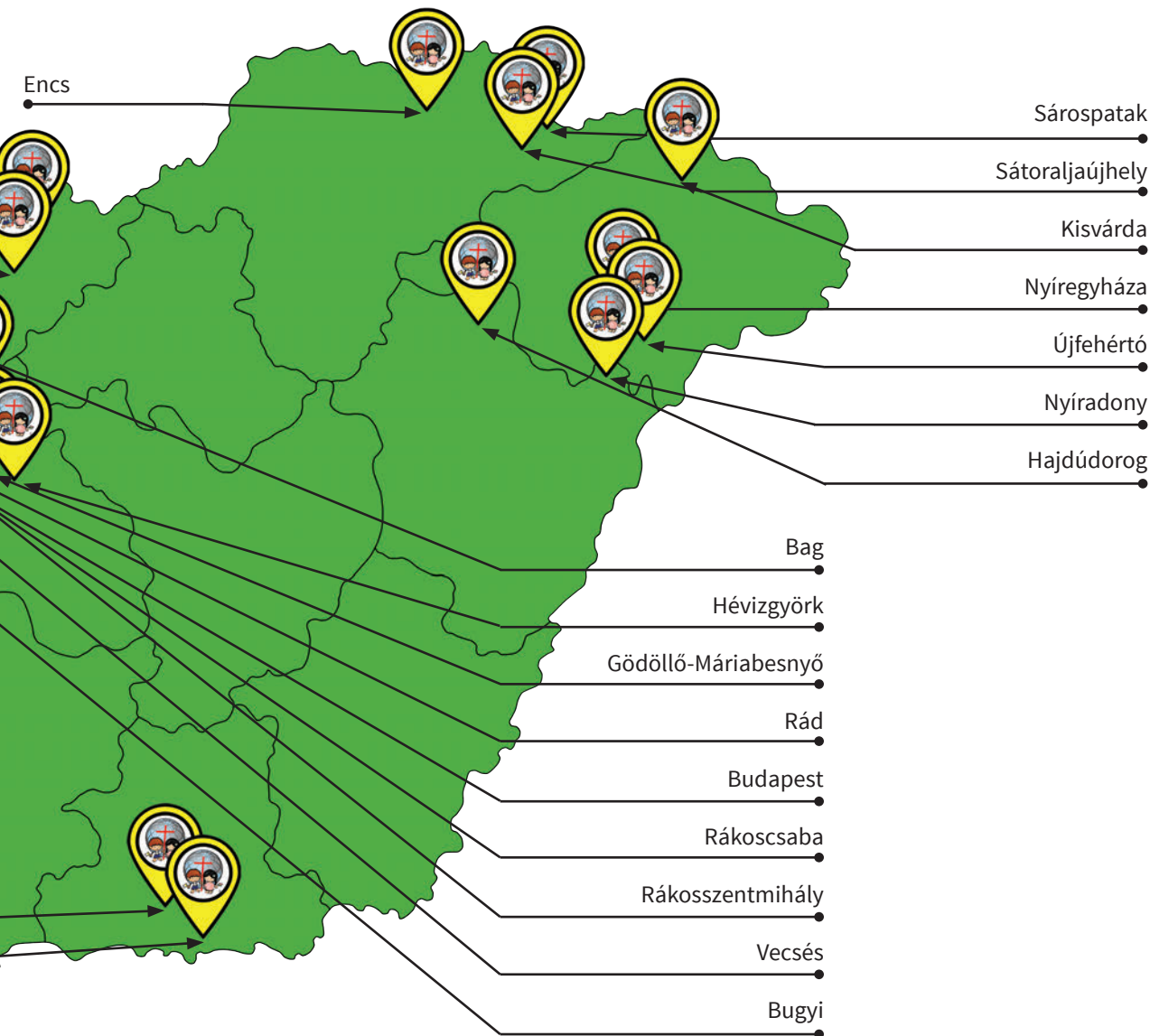
gálattevőjének, hogy bennünket, ma-
gyar felnőtteket és gyermekeket kézen
fogva, együtt járják velünk a keresztény
életformánkhoz való visszatalálás rögzös
útját! Kívánom a 10 éves Szent Gyermek-
ség Műve gyermekmisszionáriusainak,
hogy imádságaik és apróbb-nagyobb
lemondásaik árán váljon a világ valóban
olyan helyé, ahol jó gyermeknek, Krisz-
tus gyermekeinek lenni!

Döbrentey Ildikó
író

SzGyM csoportok

**Gondolatok,
fontos dolgok,
örömök
és nehézségek**

Közösen tudunk jót tenni

Számomra a Missziós Gyermek Társasága egy olyan lehetőség, amely egészen kicsi kortól segít a gyermekek nevelésében, szemléletformálásában. Megismerteti a tevékeny és figyelmes szeretet apró mozzanatait, mélyíti és erősíti Jézushoz tartozásuk kötetlenségét. A közösség tapasztalata nagyon fontos már gyermekként – belenőnek az egyetemes Egyházba. Apró imádságok, és áldozatok meghozatalával napról napra éljük, élhetjük az Evangéliumot, elsősorban ott, ahová konkrétan tartoznak, de tágabb értelemben, egységben az egész világgal. Tágul látásmódjuk, talán segít észrevenni, hogy mennyi mindenért lehetnek hálásak – elégedettek saját életükben, életkörülményeikben. A Magazin olvasásával olyan, talán természetesnek tűnő dolgokra is rácsodálkozhatnak a mindennapokban, ami máshol hiányként jelenik meg: például a tiszta ivóvíz, oktatás, béke...stb. Csatlakozva a közös imaszándékokhoz, akciókhoz megélhetik, hogy közösen tudunk nagyon sok jót tenni, és megoldásokat találni az égető problémákra.

Nyúl M. Fidelis ssND

Az encsi missziós csoport

Csoportunk 2013 februárjában alakult Sebastian atya előadásának és magával ragadó személyiségének hatására. A gyermekek olyan lelkesnek bizonyultak, hogy katolikus iskolánk jelképesen megkapta a „missziós iskola” megtisztelő címet. Persze a magot az a 41 gyermek alkotta, akiket Sebastian atya iktatott be ünnepi szentmise keretében.

Meghatározó élmény volt számunkra a máriabesnyői, majd a többi találkozó a Váci Egyházmegyében, a bakonyjákói és a többi nyári tábor. Különösen nagy öröm volt, amikor itt, Encsen láthattuk vendégül missziós társainkat szerte az országból.

Az iskolában minden hónap utolsó péntekén tartunk foglalkozást. Kiscsoportok is alakultak, ahol két felsős „főnök” köré gyűlik 3-4 alsós. Előre kiadott missziós feladatokat oldanak meg, együtt gondolkodnak, beszélgetnek, kézműveskednek. Megfigyeltük, hogy a kicsik a hétköznapiakban is ragaszkodnak a nagyobbakhoz, olykor igazi anyáskodást látunk. Bizalom és egymás iránti felelősség alakul ki köztük.

Bekapcsolódtunk a Katolikus Karitásztól iskolai munkájába. Karácsony előtt rászoruló iskolatársainknak és a külhonban

élő gyermekeknek (Erdélybe, Kárpátaljáról) gyűjtenek a missziósok (és a többi diák is) szárazélelmiszert, könyvet, játékot, ruhát.

Az iskola kihasználatlan belső udvarát missziós udvarrá alakítottuk. A szülői munkaközösség segítségével virágosítottunk, egy asztalos pedig elkészítette a keresztút stációit. A táblákon az általunk meghirdetett iskolai rajzpályázat nyertesének munkái jelenítik meg Krisztus szenvedéstörténetét. Azóta itt járjuk húsvét előtt a keresztutat.

A missziós eseményekről naplót vezetünk, melyet a gyermekek maguk illusztrálnak fogalmazásokkal, rajzokkal, újságcikkkel. Hasonlóan működik a faliújságunk is.

Karácsony előtt és húsvét tájékán vásárt idéző missziós adománygyűjtő napot tartunk. Ennek sikeréhez a szülők igencsak hozzájárulnak.

Az iskolavezetés is mindenben támogat minket, az Egri Főegyházmegye pedig elismerő oklevéllel jutalmazta munkánkat.

Nagy öröm számunkra, hogy „Az év ifjú missziósa” díjat már három alkalommal csoportunk egy-egy tagja nyerte el.

Hálásan köszönjük Sebastian atyának, hogy az első látogatását több is követte: az októberi fáklyás-gyertyás körmenetek, a vezetésével tartott lelki napok, vidám éneklések, játékok, az előadások már részévé lettek az iskolánknak. Többé, jobbá válnak ezektől diákok és pedagógusok egyaránt.

Köszönjük Máriának és Jánosnak a rengeteg szervezést, a szünni nem akaró lelkesedést és lelkesítést! Antónia nővérnek a sok mókát, Blandina nővér gondoskodó szeretetét, Konrádnak az énekeket és a zenét, Attila atyának és Viktornak a lelki többletet! Csoportvezető kollégáinknak a sok segítséget, az ötleteket, a barátságukat, az érzést, hogy jó együtt lenni, tenni, szolgálni! Adja a Jóisten, hogy mindannyian, a közösségünkbe tartozó gyermekekkel együtt egész életünkben vallhassuk:

Missziósok vagyunk! Szeretjük az egyházat! Küldetésben vagyunk! Éljen Krisztus! Imádsággal kérjük, szeretettel kívánjuk:

**Makrancziné Orosz Edit
és Ferencziné Hajdú Mónika**

Animátorok

Szeretett magyar hazánkban éppúgy, mint a világ számos országában egyre sürgetőbben jelentkezik annak az igénye, hogy tudatosan átgondoljuk a misszió lényegét, melynek fő irányultsága és célja, hogy az emberek megismerjék és megszeressék az élő Krisztust, megünnepeljék a szentmisében és éljék erényeit és igazságait. Engedjék, hogy teljesen átformálja gondolkodásukat, értékrendjüket, magatartásukat, szokásaikat, kapcsolataikat és imádságos életüket. Ahogyan Ferenc pápa is említi: „Az imádság megnyit bennünket Isten és testvéreink felé: ne legyünk önmagába zárkózott Egyház... Ki kell lépnünk önmagunkból, hogy közel legyünk a többiekhez, semmitől sem ijedve meg.”

A missziós gyermeket kísérni kell és segítséget adni, amíg közösségre nem lép Jézus Krisztussal, tehát tudja magától értékelni Jézus személyét, példáját, életét, áldozatát. Tudjon szabadon dönteni Jézus mellett, valamint közösségre lépni mindazokkal, akik Jézushoz tartoznak.

A legnagyobb felelősségük elsősorban a szülőknek van, akiknek aktívan

segíteniük kell példamutatásukkal gyermekük hitre nevelését. A magyarországi Szent Gyermekség Műve csoportjaiban rengeteg olyan önkéntes szülő segíti gyermekét, akik cselekedeteikkel valóban élék a misszió lényegét. Ugyanis a katekézis az Egyház missziós

tevékenységének lényeges összetevője, amely Jézus missziós parancsából indul ki.

A gyermekmissziós szolgálat mérföldköve és alapja a lelki táplálék szerzése, ebben való elmélyülés, hiszen erre épül az egész küldetés. Egy jó missziós az imádságot, az Istennel való napi kapcsolatot helyezi mindig előtérbe és ehhez társulnak a kis cselekedetek, melyben nagy példaképünk a Gyermek

Jézusról és a Szent Arcról nevezett Teréz nővér. Ő volt az első a szentek közül, aki rávilágított a „kis út” lényegére, hiszen nagy tettekre nem vagyunk képesek, de kis dolgokat nagy szeretettel bárki bárhol tud tenni embertársai számára egy szebb, jobb világ érdekében. Így indult útra Magyarországon 2009-2017-ig tartó missziónk, ahol Lisieux-i Kis Szent Teréz életét és családját mutattuk be több misztériumjátékunkban. Rengeteg kegyelmet és erőt kaptunk küldetésünkhöz, tapasztalható volt Teréz közbenjárása, külön felejthetetlen volt, hogy a Lisieux-ből kapott ereklyét magunkkal vihettük útjaink során. Több ezren láthatták az évek alatt a szolgálatainkat.

Ha a kis dolgokban hűek maradunk, és ez már a gyermekkorban kialakul, az élet további szakaszaiban is könnyebben hozzuk meg a döntést Isten terve és akarata mellett. *„Amikor a Tabernakulum előtt vagyok, csak egyet mondhatok a mi Urunkról: Istenem, tudod, hogy szeretlek!”* – Kis Szent Teréz

Dancsák Viktor
Nagybárkány

Fiaimnak kerestem olyan közösséget, melyben értékes gyermekekkel lehetnek együtt, akiknek családjai ugyanazokban az értékekben hisznek, mint mi a férjemmel. Még csak elkezdtek az iskolát, de láttuk kisvárosunkban, hogy kevés körülöttük az ilyen gyermek vagy útmutató felnőtt. Szerettünk volna nekik egy igazán jó csapatot. Ezért alapítottuk meg Somogy megye első missziós csoportját. Minden este együtt

imádkozunk, és igyekszünk nem csak a közös projektekben részt venni, hanem a közelben is segíteni. Ebből sokat gazdagodunk, mert látjuk, mennyire rászoruló emberek élnek mellettünk, testileg is, de talán még inkább lelkileg, és hogy mennyire ránk szorul ez a világ. Szeretnénk, hogy általunk is szebb és istenhitebben erősebb legyen Magyarország.

Kovács Orsolya
Fonyód

Mayer Józsefné Piroska vagyok. Tíz éve vagyok a Gyermekmissziós csoport vezetője Szekszárdon.

Alaptermészetem, hogy nem tudok elmenni egy szerencsétlen, rászoruló, elesett ember mellett úgy, hogy ne segítenék. Főleg nem egy kisgyermek mellett. Örülök, hogy egész életemben gyermekek mellett dolgozhattam, így volt alkalmam ezt gyakorolni, és tudom, hogy milyen érzés másokon segíteni.

A Gyermekmisszióban ezt az érzést szeretném átadni minél több gyermeknek, érezzék át ők is, hogy milyen jó másokért imádkozni, másokkal jót tenni, rászorulókon segíteni.

Jó lenne, ha az egész társadalom fontosnak tartaná a bajba került emberek megsegítését, önzetlenségre, szeretetre nevelné a gyermekeket, ugyanúgy, ahogy Jézus tanította a tanítványait.

Mayer Józsefné
Szekszárd

Megerősödés, közösség, élmény – ez a három szó jut az eszembe a Gyermekmisszióról.

Megerősödés! Erősítik a hitet, a missziós lelkületet, a nemzeti öntudatot és a másoktól való gondoskodás fontosságát. Határon túli testvéreink támogatását, általunk nem ismert, de rászoruló emberek felkarolását.

Közösség! Közösséget teremt helyben és az ország különböző pontján, ahol megfordulunk. Gyermekek és animátorok jó barátokra,

találhatnak. Mert az ima és a szeretet a legfontosabb közösségteremtő erő.

Élmény! Minden találkozásunk élmény. Mert ahol megerősödhetünk, ahol szerethetünk és szeretve érezzük magunkat, ahol tudunk együtt nevetni és szomorkodni, ahol az Isten szeretetét kézzelfoghatóan érezzük, az maradandó nyomot hagy az életünkben.

Bodnár Attila atya
Mátészalka

10 évvel ezelőtt pünkösdkor a nyíregyházi gyermekek kísérőjeként utazhattam Rómába, ahol ünnepléses keretek között újjászületett a magyarországi gyermekmisszió.

Ezzel egy nagy kaland vette kezdetét az életemben, a rám bízott gyermekekében és családjában. Missziós munkánkra számítanak iskolánkban, az egyházmegyében, de jelen vagyunk a város életében is. A gyermekek lelkesedése mindig új erőt és feladatot ad.

Hálás vagyok minden kis missziós gyermekért, az animátor társaimért, Sebastian atyáért, hogy olyan közösség jött létre a 10 év alatt, ahol jelen van az Isten!

Matavovszky Gyögné
*Szent Miklós Görögkatolikus
Általános Iskola, Nyíregyháza*

2017-ben Sebastian atya felkérte a mi fóti Szentgyermekség csoportunkat, hogy a szeptemberi országos találkozón előadjunk egy színdarabot, ami Szent II. János Pál pápa életéről szól. Az előadás címe Totus tuus volt, ami azt jelenti, teljesen a tiéd. Ez volt a pápa jelmondata, melyben a Szűzanyának ajánlotta magát.

Hamar kiosztottuk a szerepeket. A fiatal II. János Pált Szafranszky Olivér játszotta, az idős pápát pedig plébánosunk, Sebők Sándor atya személyesítette meg. Én Mária szerepét kaptam, amit nagyon megtisztelő ajándékként éltem meg. Fontos volt, hogy ne csak a szövegünket lássuk, hanem tudjuk is, miről van szó, ezért közösen megnéztük a II. János Pál életéről szóló négy filmet. Ez sokat segített a ráhangolódásban, emberközelbe hozta a pápát és megismertük a darab történeti hátterét, ismerősök voltak már a jelenetek.

A próbák és az előadások mindenkit izgalommal töltöttek el, még erősebbé formálták a közösségünket, hiszen szülők és gyermekek egyaránt részt vettek. Az országos találkozó után még három alkalommal adtuk elő, három különböző helyszínen.

Engem legjobban a visszajelzések érintettek meg. Többeket könnyekig

meghatott a darab, érezték Isten kegyelmét, a Szűzanya gondviselő szeretetét, ami megérintette a lelküket. Hálás vagyok, hogy ez rajtunk keresztül juthatott el másokhoz. Biztos vagyok benne, hogy sokunkban jó emlékként marad meg ez az előadás, és örülök, hogy Szent II. János Pál pápát is megismerhettük ezáltal.

Sogrik Judit
Fót

A beiktatás menete

A beiktatás a szentmise keretén belül történik szentbeszéd után. Először is a pap megkérdezi a gyermekeket, vállalják-e ezt a küldetést.

Ezután egyesével az oltár elé szólítja a gyermekeket, ahol átadja nekik a tagsági kártyát, a missziós rózsafüzért, s megjeleníti homlokukat a kereszttel. Ezután megáldja a gyermekeket a Szentháromság egy Isten nevében, majd a gyermekek közösen elimádkozzák a Szent Gyermekség Műve hitvallását:

Édes Istenem!

Teljes szívemből szeretlek Téged!

*Igent mondom Neked, Fiadnak Jézus Krisztusnak
és a Szentléleknek.*

Nemet mondom a gonosznak és minden csábításának.

Jézusom!

Köszönöm, hogy eljöttél hozzánk és segítesz bennünket.

Köszönöm, hogy szeretsz engem.

Úgy akarom én is szeretni és segíteni a másikat,

ahogyan azt Tőled tanultam, és

különösen azokat a gyermekeket,

akik éheznek és szomjaznak, lelkileg és testileg.

A Szentlélek segítségével

erősítsd bennem a missziós lelkületet,

hogy én is a Te kis misszionáriusod lehessenek. Ámen.

Kis Szent Teréz – könyörögj érettünk!

Xavéri Szent Ferenc – könyörögj érettünk!

A szentmise könyörgéseit a gyermekek is előkészíthetik és olvashatják.

A szentáldozás után a gyermekek megkapják a zöld sapkákat, majd közösen eléneklük a SZGYM himnuszát:

Engedjete Jézusommal

egy sátorban lakozni,

szegényekkel, módosokkal

egy kérést eldalolni:

Édes Jézus, kérlek,

ne tűrj gyermekkönnyeket!

Tégy szívemmel boldogabbá

minden szegény gyermeket!

Ism.: Édes Jézus, kérlek,

ne tűrj gyermekkönnyeket!

Tégy szívemmel boldogabbá

minden szegény gyermeket!

Az elmúlt

10 év

Római kezdetek

ASzent Gyermekség Művének tagjai lettünk!

Néhány órája még a római napfény simogatta arcunkat, most pedig itt ülök a számítógép előtt, hallgatom az éltető májusi eső kopogását az ablakunkon, zsongnak az élmények a fejemben, és megpróbálom rendszerezni azokat, amire talán legalkalmasabb egy útbeszámoló megírása.

Mi is történt velünk? Május 28-án egy 30 fős lelkes gyermekcsapat 6 kísérőjével – közülük öten a nyíregyházi és szintén öten a hajdúdorogi görögkatolikus általános iskolából – Rómába indult, hogy hivatalosan is tagjai lehessenek a Pápai Missziós Művek gyermekszervezetének, a Szent Gyermekség Művének. Nagy hálával tartozunk a görögkatolikus püspökségnek, a Kelet-Magyarországi Fiatalokért Egyesületnek, valamint a Görög Katolikus Ifjúsági Egyesületnek jelentős anyagi segítségükért, hisz nélkülük nem juthattunk volna el Rómába.

Mielőtt útra keltünk, Bodnár Attila atya a templomban megáldott bennünket, és a kis zarándokokat. Velünk imádkozott igazgatónők és a szülők is.

Izgalmas dolog volt repülön utazni, de mindezt felülmúlta a sok lelki program. Érkezésünk délutánján, a Domitilla katakombák egy pici kápolnijában tartott szentmisén Sebastian atya arra buzdított minket, hogy mint az első keresztények, legyünk mi is alapkövek az egyházunkban, adjunk reményt hazánknak. Meghatódva gondolok az ott átélt percekre.

Másnap a Santo Stefano Rotondo – Szent István templom – oltárára terített magyar zászló mellett, a szentmise végén Sebastian atya minden gyermeket név szerint szólított ki, megáldotta őket, és így hivatalosan is kis misszionáriusok lettek.

Programunkból nem hiányozhatott a Szent Péter bazilika megtekintése. Áhítattal vonultunk el II. János Pál pápa síremléke előtt, majd bemehettünk a Magyarok Nagyasszonya kápolnijába, és itt imádkoztunk hazánkért.

Pénteken került sor a Szent Pál-év lezárásaként megrendezett európai missziós gyermektalálkozóra a Szent Péter téren, a Vatikánban. Itt találkozhattunk a pápával, aki hosszasan

beszélt a gyermekekhez, arra biztatva őket, hogy Szent Pál nyomdokain járva a világban töltsék be keresztény hivatásukat. Beszélt még gyermekkoráról, kiemelve a másoknak való megbocsátás fontosságát, a másik elfogadását.

A hálaadó szentmisére a Szent Pál székesegyházban gyűltünk össze zarándoktársainkkal. Itt megtapasztalhattuk a világegyházhoz való tartozást, hisz „ezrek ajkán, ezer nyelven” szólalt meg az ima.

Különleges ajándékként fogadtuk, hogy Kocsis Fülöp püspök atya zarándoklatunk utolsó napján éppen Rómában tartózkodott, és szoros programja ellenére időt szánt ránk, fontosnak tartotta a velünk való találkozást. Elvitt minket Róma legjobb fagyizójába, s útközben városismertetést tartott nekünk.

És a sok emberi dolog, ami egy utazás során adódik. A másik segítése, figyelmeztetése, egy mosollyal biztatás a következő lépésre. Az új barátságok, kapcsolatok. Mennyi hozadéka van egy ilyen zarándokútnak!

Attila atya úgy indított útnak minket, hogy életreszóló élményeink lesznek. Nem tévedett. De vajon mi maradt meg a gyermekekben? Benyomások? Emlékek? Látnivalók? Vajon mikor és hol, melyik rekeszből bukkannak majd elő?

Imádkozzunk értük, hogy találják meg és töltsék be hivatásukat, járjanak kis misszionáriusként a világban, tudva és merve mindig kimondani az igent.

Matavovszky Györgyné
kísérő tanár, Nyíregyháza
2009. Pünkösöd vasárnap estéjén

dén lesz 10 éve annak, hogy hallottam a Szent Gyermekség Művéről és a misszióról. A hajdúdorogi csoport egyik tagjaként részt vehettem a számomra felejthetetlen utazáson. Most már tudom, hogy ez nem csak egy római utazás, kirándulás volt. Ez annál sokkal több, csak az évek múlásával képes felfogni, megérteni az ember, hogy ott mi is történt. Hálás vagyok a Jó Istennek, hogy ebbe a közösségbe bekerülhettem, nagyon sok ismerőst, barátot és sok-sok élményt adott nekem. Ilyen életre szóló emlék volt a XVI. Benedek pápával való találkozásom is. Ez a találkozás a 12. születésnapomon történt. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan ajándék, amit senki sem vehet el tőlem, örömmel gondolok vissza arra a napra a mai napig. Végezetül nagyon örülök, hogy azok közé tartozhatok, akikkel újraindult Magyarországon a Szent Gyermekség Műve.

Kökényesi Tibor

A Pápai Missziós Művek nemzeti igazgatói minden évben találkoznak Rómában, ahol kiértékelik az elmúlt évet és megtervezik az aktuális év teendőit. Ezen az alkalmon személyesen találkoznak a Pápával is. Az igazgatók tapasztalatokat cserélnek egymással és jut idő személyes beszélgetésekre is. Ezen a konferencián közösen döntenek el, melyik misszióba küldik a missziós vasárnapi gyűjtés összegét. A legtöbb segítséget Afrikába és Ázsiába szánják, ahol keményen folyik a missziós szolgálat és sok segítségre van szükség.

Táborok

2009 óta minden évben megrendezzük a Szent Gyermekség Múve táborát, mindig más helyszínen, Magyarország különböző tájain.

2009. Csesznek

2010. Devecser – mottó: *Legyetek a világ világossága és a föld sója*

2011. Nyíregyháza – mottó: *A remény csírái*

2012. Kemence – mottó: *Magvetők*

2013. Bakonyjákó – mottó: *A hit cselekedetek nélkül olyan, mint a terméketlen fa*

2014. Makó – mottó: *A fény sugarai*

2015. Szentkút – mottó: *Legyen nekem a Te igéd szerint*

2016. Nagykovácsi – mottó: *Műveljétek és őrizzétek*

2017. Encs – mottó: *Mindenért adjatok hálát*

2018. Nyíregyháza – mottó: *Uram, jó nekünk itt lenni*

2019. Pécs – mottó: *Krisztus szeretete sürget minket*

Csesznek

Devecser

Nyíregyháza

Kemence

Bakonyjákó

Makó

Szentkút

Nagykovácsi

Encs

Pécs

Az év ifjú missziósa

2010-ben indítottuk az „Az év ifjú missziósa” vándordíjat. Ezt a díjat az a gyermek kapja meg, aki a legtöbbet tette a misszióért az év folyamán a saját közösségében és azon kívül is. Az animátorok javaslatára és közös meg egyezésükkel választjuk ki a győztest, aki a tábor utolsó estéjén megkapja a díjat. Az oklevéllel járó díjat egy évig őrzi a közösség, amelynek a tagja volt a díjazott.

2010

2011

2012

2013

Az elmúlt 10 év

2018

2019

Országos találkozók

A kezdetektől, tehát 2009-től részt vettünk Máriaremetén a Karizmák ünnepén, a zöld sapkás gyermekek elvegyültek az emberek között, és a sátorhoz invitálták őket, ahol a munkatársak készséggel válaszoltak a kérdésekre, valamint osztogatták a magazint és szórólapokat. 2010-2014-ig ott tartottuk az országos találkozót, 2014-ben az 5 éves jubileumot a Szent István Bazilikában ültük meg. Azután 2015-2016-ban a Rezső téri Magyarok Nagyszombatja templomban, 2017-2018-ban a Gazdagréti Szent Annyák templomban találkoztunk. Idén a tíz éves fennállásunk megünneplése is a Bazilikában lesz.

A missziós gyermekcsoportok animátorával az év elején tartunk összejövetelt.

Megosztjuk egymással az elmúlt év tapasztalatait, megbeszéljük az éves programot, megtervezzük a missziós foglalkozások vázlatát.

Sebastian atya jelenléte a lelki összefonódást erősíti közöttünk.

Évente megrendezzük a váci egyházmegyei találkozót. A találkozó célja, hogy az egyházmegyében működő missziós csoportok tagjai, csoportkísérői és a missziós gyermekek családtagjai közelebbről is megismerjék egymást. A találkozóra az egyházmegyében működő missziós csoportok tagjai és családtagjaik is hivatalosak. Az egész napos programban szentmise, a csoportok bemutatkozása, beszélgetések, játékok és egyéb foglalkozások kapnak helyet.

Nemzetközi csereprogram

Harmadik alkalommal találkoztak a máltai és a magyar missziós gyermekek 2015. júliusában. 2013-ban volt az első találkozó Magyarországon. 2014-ben mi utaztunk Máltára, most ismét ők látogattak meg bennünket.

Mi is a célja ezeknek a találkozóknak? – tehetjük fel a kérdést.

Mint ahogy a Szent Gyermekség Műve hármass missziót szeretne megvalósítani (közvetlenül a missziós gyermekek irányába, a missziós gyermekektől kiindulva a többi gyermek irányába, illetve a magyarországi- és a világegyház irányába), így ezeknek a találkozóknak is legalább három feladata van.

Az első, hogy a gyermekek ismerjék meg egymás életét, szokásait, kultúráját, miben vagyunk hasonlóak, sőt egyek, és mi az, amiben különbözünk egymástól.

A második, hogy a gyermekeken keresztül a családok is kapcsolódjanak be a missziós munkába és fedezzük fel egymás értékeit és Krisztusi értékrend alapján neveljük gyermekeinket.

A harmadik, de nem utolsó lehetőség, hogy gyermekeinknek és magunknak is

lehetőségünk van az angol nyelv gyakorlására.

Hogyan valósultak meg ezek a célkitűzések?

Az ismerkedési napon, a vetélkedők során a gyermekek vidáman, lelkesen, kitartóan és nagy figyelemmel végezték a feladatokat.

A Szent Gyermekség Műve tagjai a különböző sportprogramok, vetélkedők alkalmával közelebb kerültek egymáshoz, a csapatjátékok lehetőséget teremtettek a különbségek és hasonlóságok felfedezésében.

Az itt eltöltött időt színesítették a különböző vallási, kirándulási, szórakozási programok, amelynek célja Magyarország keresztény értékeinek, épületeinek, történelmének, földrajzi adottságainak, természeti kincseinek megismerése volt.

Csoportosan elutaztunk Gödöllőre, ahol megtekintettük a Grassalkovich kastélyt, hazánk legnagyobb barokk kastélyát. Ellátogattunk Budapestre, ahol megnéztük a Parlamentet és a koronázási ékszereket. Ezek az utazások hazánk történelmének egy részével is

mertették meg a gyermekeket és családjaikat.

A dobogókői kirándulás során a kilátóból a Pilis és a Duna szépségében gyönyörködhettünk, valamint egy rövid túra lehetőséget adott az erdő változatos élővilágának megismerésére.

A vácrátóti arborétumban megcsodálhattuk hazánk változatos növényvilágát.

Meglátogattuk a magyar kereszténység legnagyobb templomát, az esztergomi Bazilikát, valamint hazánk egyik legjelentősebb egyházi és idegenforgalmi templomát, a budapesti Szent István Bazilikát.

Sebastian atya és Salvinu atya közösen mutattak be szentmisét a missziós gyermekek és szüleik részvételével Esztergomban, a Bazilika kápolnájában, Budapesten, a Szent II. János Pál pápa kápolnájában, Fótton a Szeplőtelen Fogantatás templomban, Dobogókőn a Manréza kápolnájában, valamint Rádon a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomban.

A közös visegrádi bobozás, az esti hajókirándulás Budapesten, valamint

a táncház nagyon jó és oldott hangulatban telt el. A táncház során a máltai gyermekek megismerték a magyar népzeneét és kipróbálták a magyar néptáncot.

A változatos programok mellett a missziós munkának is fontos szerep jutott.

Ebben az évben a magyar missziós gyermekek a kárpátaljai Rát község gyermekotthonának építéséhez járultak hozzá lemondásaikkal, imáikkal és adománygyűjtő munkáikkal.

Ez a közös találkozó is segítette ezt a célt. Az egyik napon a kézműves foglal-

kozás során a máltai és magyar gyermekek együtt készítettek kis ajándékokat, amelyeket a főtí és a rádi vasárnapi szentmisék után ajándékoztak az adományozó hívek részére. Ezek az alkalmak lehetőséget teremtettek arra is, hogy a hívek megismerkedjenek a missziós gyermekekkel és küldetésükkel.

A missziós tevékenység a családokban is megvalósult. A máltai családok betekintheztek a magyar családok mindennapjaiba, a közös beszélgetések alkalmával megismerték egymás problémáit, nehézségeit, örömeit és sikereit a gyermeknevelés tekinteté-

ben és egyéb, a családokat érintő főbb kérdésekben.

A találkozó végére felfedeztük az egymásban rejlő értékeket. Istenbe vetett hitünkkel, és Krisztus szeretetével való egymáshoz fordulásunkkal, sokkal közelebb kerültünk egymáshoz.

Úgy gondoljuk, hogy ez az egyedülálló csereprogram nemcsak önmagunkra, hanem szűkebb és tágabb környezetünkre is nagy hatással van. A jövőben szeretnénk növelni a misszió iránt elkötelezett családok számát, akik Krisztust követő életükkel hirdetik az Örömhírt.

Keserű Márta

Lisieux-i zarándoklat

Sebastian atya a Szent Gyermekség Műve animátorainak a jubileumi évben egy zarándoklatot szervezett Lisieux-be, Kis Szent Teréz tiszteletére, aki egyben a Pápai Missziós Művek védőszentje is. Július 22-én érkeztünk meg Lisieux-be. A buszon rózsafüzért imádkoztunk, párokban Kis Szent Teréz mondásain elmélgedtünk és a Kis Szent Teréz életét feldolgozó filmet tekintettük meg. A zarándokszállón, a Mosolygó Szűzanya kápolnában misézett nekünk a három atya, akik végig „lelki eledellel” tápláltak bennünket. Este felsétáltunk a Kis Szent Teréz Bazilikába. Ezen a helyen szinte hallani lehetett a kis szent csendes énekét, amit még mindig énekel nekünk Isten öelő és szerető karjairól. Másnap a karmelita kolostorba mentünk át imádkozni, ahol Kis Szent Teréz szerzetesi életét élte, majd elmentünk Kis Szent Teréz családi házához (Les Buissonnets), ahol édesanyja halála után nevelkedett a Karmelbe való belépéséig. Ebbe a háza tett látogatásunk legmélyebb élménye a Szűz Mária szobor volt, amelynek a tekintete a kis szentünket meggyógyította, és a kerti szoborcsoport, ahol Kis Szent Teréz édesapjának elmondja, hogy be fog lépni a Karmelbe. Délután a bazilikában az alagsori kriptában részt vettünk a zarándokok miséjén, ahol Kis Szent Teréz már szentté avatott szülei vannak eltemetve. Vacsora után a kápolnában rózsafüzért imádkoztunk. Visszaúton Peltre-ben a Gondviselő Nővérek templomában szentmisén vettünk részt. Összefoglalásképpen azt mondhatjuk el, hogy egy nagyon gyümölcsöző és kegyelmekben gazdag zarándoklaton vehettünk részt, ahol a jó Isten kegyelmét Kis Szent Teréz léptei nyomán a zarándoklatunk minden egyes percében megtapasztalhattuk.

Báncsi Szilárd

Missziós projektek

A Szent Gyermekség Műve minden évben egy-egy világmissziós „nagyprojektet” is választ. A **2009-2010-es** tanévben csatlakozott a Pápai Missziós Művek által meghirdetett adománygyűjtő akcióhoz a közép-indiai Panchkuiban működő gyermekkollégium bővítése javára. A missziós gyermekcsoportok ugyanannyi pénzt gyűjtöttek indiai társaik javára, mint amennyit a felnőtt hívek utaltak át erre a célra.

2010-ben Devecserben tartották a Szent Gyermekség Műve táborát; akkor még nem is gondolva arra, hogy karácsony előtt néhányan ugyanoda visszatérnek, hogy átadják adományaikat az iszapkatasztrófában mindenüket elveszített családoknak és gyermekeknek. Ezt megelőzően, a nyári vakáció kezdetén is útnak indultak már a missziós gyermekek az árvíz sújtotta Boldvában és Edelényben élő családok javára gyűjtött adományaikkal.

Az elmúlt 10 év

2010-11-ben a missziós gyermekek Afrika felé fordulnak. Céljuk, hogy egy használt terepjáróhoz segítsék hozzá a kongói Nkayi egyházmegyében működő missziós szerzetesközösséget – amely mintegy nyolcezer keresztény lelki és fizikai gondozását, bennszülött gyermekek oktatását és egészségügyi ellátását végzi, és nagy nehézségekkel küzd a nagy távolságok és a közlekedés lehetetlensége miatt.

2011-12-ben a gambiai Bwiami óvodát támogatták, elsősorban a gyermekek étkeztetésében! A kép, amit egy étkezés alatt készített Fidelis nővér, jól mutatja: ennyien esznek egy közös tálból. Mit? Rizst, ha van. Valami kis szafttal, picinyke haldarabbal. De vajon kié lehet majd a középben lévő haldarab? Fél fogunkra sem lenne elég... Mégis nem a legéhesebb, leggyorsabb markolja el a többi elől! Az étkezés végén annyi részre osztják, amennyien a tálból esznek! Bármilyen kevés is, ami van, azt megosztják egymás között!

2012-2013. Beregújfalu (Kárpátalján), ahol egy egész cigány közösség él, kb. 10 km-re fekszik Beregszásztól. Ukrajnában nagyon sokáig tiltották a vallást, ezért ma nagyon sok ember egyáltalán nem tud imádkozni. Az itteni gyermekeket is – mint majdnem mindenütt – a nagymamájuk tanítja imádkozni. Az itt lakók összefogtak és saját kezükkel építettek maguknak egy kápolnát, hogy vasárnaponként szentmisére mehessenek. A kis kápolna idővel megrogyott és összeomlott. A szentmisét ettől kezdve vasárnaponként egy-egy lakásban tartották. Kitartásuk, elszántságuk végül meghozta gyümölcsét, imáik meghallgatásra találtak. Majnek Antal munkácsi megyéspüspök úr 2011-ben megáldotta az épülő új kápolna alapkövét, tavasszal elkezdődött az építkezés, 2012. október 21-én, missziós vasárnapon pedig a püspök atya az első cigány szent, Boldog Ceferino tiszteletére felszentelte az új kápolnát.

2013-ban adományt vittek a gyermekek a Kaposfői Szent Erzsébet Alapítvány által létrehozott konyhára a cigánytelepen. „Ez a konyha már hónapokkal ezelőtt elkészült, de eddig még semmi nem került a fazékba” – mondta a plébános. A plébános szerint hétvégenként 120 gyermeknek akarnak főzni, mert ilyenkor a gyermekek nem kapnak eleget enni. Igen nagy a szegénység arafelé.

Az elmúlt 10 év

2014-ben élelmiszer vásárlása szegény és kiszolgáltatott gyermekek számára, a kenyai Isiolo-beli St. Charles Lwanga Kiwanjani Katolikus Központ élelmezési programjának támogatása. A St. Charles Lwanga Kiwanjani Katolikus Központ árva, kizsúfolt és nincstelen gyermekeknek viseli gondját. Oktatásban, lelki gondozásban részesíti és ételmezi őket.

2015-2016. A ráti (Kárpátalja) Szent Mihály Gyermekotthon családi típusú árvaház, mely három családban összesen 24 árva és elhagyott gyermeket nevel öt saját gyermek mellett. Az intézményt 2005. augusztus 1-én jegyezte be a Kárpátaljai Ungvári Járási Állami Adminisztráció. Jogilag a ráti Szent Mihály Plébánia, illetve a munkácsi Szent Márton Egyházmegyei Karitás az intézmény alapítói. Az intézmény létrehozását Majnek Antal munkácsi megyéspüspök szorgalmazta. A magyarországi Szent Gyermekség Műve a negyedik ház felépítéséhez adott támogatást.

2017-2018. Pakisztáni projekt: Anyagi segítségnyújtás a faisalabadi, hyderabadi és karachi egyházmegyéhez tartozó egészséges és sérült gyermekek oktatásához.

Szeretnék, ha a gyermekek iskolába járnának, könyveket, táskát, egyenruhát, napi egyszeri étkezést és orvosi ellátást kapnának. Harminchat fogyatékkal élő gyermeket is terveznek oktatni. Két nyugdíjas tanár segít majd nekik, valamint további két tanárt alkalmaznak a sérült gyermekek mellé. Remélik, hogy ez a projekt sok gyermeknek lesz hasznára, és tudatosul bennük a tanulás fontossága. Szükségük van a mi támogatásunkra és segítségünkre, hogy beindíthassák ezt a projektet, hogy az ifjúságot kivezessék a kilátástalan, kiszolgáltatott helyzetéből, a drogok világából, és segíthessenek nekik új életet kezdeni Jézus Krisztus tanításának megfelelően.

Az elmúlt 10 év

2018-ban pénzadományt gyűjtöttünk a magyarszentmihályi (Szerbia) katolikus templom karbantartására és a roskadozó hitanterem felújítására, bővítésére, komfortosítására. Nincs plébánia épület, ez a terem a templom oldalában van.

2019. A Janvikas Társaság tevékenységének támogatása. A Janvikas egy nem kormányzati szervezet Indore-ban, Madhya Pradesh államban Közép-Indiában. A Janvikas a hátrányos helyzetben lévő és kiközösített emberek teljes fejlődéséért dolgozik, akiket megfosztanak attól a joguktól, hogy méltóságteljes és felelős állampolgárok lehessenek, csak azért, mert tudatlanok, műveletlenek és szegények. A Janvikas különös figyelmet szentel a szervezetlen munkásoknak, hulladékgyűjtő asszonyoknak és gyermekeknek, munkanélküli fiataloknak és menekülteknek.

Színdarabok

- A fóti missziós gyermekek 2010-ben előadtak egy színdarabot Forbin-Janson püspök életéről és a Szent Gyermekség Műve megalakulásáról.
- 2011-ben Lisieux-i Kis Szent Terézzel szolt a színdarab, melyet a nagybárcányi ifjúsági csoport adott elő.
- 2012-ben Kalkuttai Szent Teréz anyáról készített szép előadást szintén a nagybárcányi csoport.
- 2013-ban a nagybárcányiak Bakhita Szent Josefina, a rabszolga származású szerzetesnőről adtak elő egy darabot.
- 2015-ben Kis Szent Teréz szüleitől szolt a nagybárcányi csoport színdarabja.
- 2016-ban Szent Erzsébet életét mutatták be a dombóvári gyermekek.
- 2017-ben Szent II. János Pál pápáról készítettek a fótiak egy darabot, ezt többször is előadták a gyermekek és Sebők Sándor fóti plébános.
- 2018-ban Szent Miklós püspök életéről készítettek színdarabot a nyíregyházi missziósok, a Gazdagréti Szent Angyalok templomban adták elő.

Forbin-Janson püspök

Lisieux-i Kis Szent Teréz

Kalkuttai Szent Teréz

Bakhita

Kis Szent Teréz szülei

Szent Erzsébet élete

Szent II. János Pál pápa

Szent Miklós

Ifjúsági Missziós Társulat

A Szent Gyermekség Műve folytatja küldetését az Ifjúsági Missziós Társulaton (IMT) keresztül, amelynek tagjai egykor a Gyermek Misszió tagjai voltak. Az IMT tagoknak is vannak lelki napok és összejövetelek az év folyamán. Tehát a küldetés folytatódik....

Életképek

A Pápai Missziós Művek nevében
szívből köszönöm az egyházmegyék
főpásztorainak, papjainak és szerzeteseinek,
hogy jó szívvvel támogatják a missziós
ügyet. Továbbá minden testvérnek, aki
idejével, tehetségével, tanácsaival, anyagi
hozzájárulással, kétékezi munkával segítette
és segíti elő az egyetemes Egyház missziós
szándékát. Isten fizesse meg!

A Pápai Missziós Művek hálásan köszöni
a jubileumi Emlékkönyv kiadásához nyújtott anyagi támogatást
a **PLG Holding Zrt**-nek.

KIADJA:

Pápai Missziós Művek
(1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.)

FELELŐS KIADÓ:

Madassery Benvin Sebastian svd
a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója

SZERKESZTŐK:

Szabó Bernadett és Madassery Benvin Sebastian svd

NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS:

Peidl Péter

BORÍTÓKÉP:

de Forbin-Janson püspök,
a Szent Gyermekség Műve megalapítója

NYOMTATÁS ÉS KÖTÉS: D-Plus Kft.

FELELŐS VEZETŐ: Németh László ügyvezető

ISBN 978-615-00-6109-2

Pápai Missziós Művek, Budapest, 2019.